

Mjuk dialog

jag kan inte säga jag förstår dem
de mönster som bildas runt mina fötter

men de killar över huden,
öppnar min värme och de talar till mig
och något mjukt inom
som jag egentligen aldrig förlorat
men heller inte riktigt känner ännu

det finns ju lite att slåss med

som mitt gamla själsflätade mörker
min invanda smärtsälta
och ibland försvinner jag igen
glider långsamt ur fokus

då håller jag hårt i livet
och påminner mig om
att jag inte måste minnas
allt